

שבועון איחוד הקבוצות והקיבוצים

נוס' 756

ח' טבת תשכ"ז - 21.12.66

תצוגת עבודות יד של חברי מעין צבי
זו הפעם הראשונה הצגנו עבודותיהם של חברינו, באולם בתל-אביב. רבים שאלו או-
תנו: כיצד הגענו לכך, מי היו המשתתפים בתצוגה ומהם תנאי עבודתם?

עיקר התצוגה היה בשטח הקרמיקה, תר-
צרתן של לביאה ואיילין בבית המלאכה החדש שהעמדנו לרשותן.

לביאה הינה בעלת המקצוע בתצוגה; עוד בהיותה בבית הספר, התחילה להתעניין בריצינות בנושא הקרמיקה ולאחר מכן למדה משך שנה אצל אדית גלוש.

לביאה הגיעה למעין צבי במסגרת חברת נוער, ומפאת עבודתה המוצלחת ב"חוג", קיבלה תנור לשריפה מ"עליית הנוער". מאז היא מלמדת ילדים ומבוגרים וממשיכה להשתלם בקרמיקה ופיסול.

היא השתתפה בהצלחה בשלוש "תערוכות פרח" ובתצוגת צמחים בקרמיקה בחיפה ובר"ג. השנה הוזמנה לביאה להשתתף במשלחת אומנים צעירים שיציגו בחור"ל.

איילין הינה עולה חדשה, בוגרת האולפן ונשואה לבן הקבוצה. לפני כחודשיים הפכה מחובבת לעובדת קבועה בענף החדש. המשק העמיד לרשותן תנור גדול חדש ועתה אחראיות הן ל"ענף" אשר חייב לשאת את עצמו. שתיהן עובדות רק בעבודות יד אך תוך זיקה לאמנות.

קבוצת החברים העוסקת בציור, עבודות עץ, פסיפס ובאטיק כולם חברים וותיקים העוסקים בתחביבים להנאתם, בזמנם הפנוי. אנו שמחים כי חברינו מצאו ביטוי לנטיותיהם, ואנו תקווה שענף הקרמיקה יגדל ויתפתח.

רות וייל

מעין צבי

תערוכת מעין צבי בתל-אביב

תצוגת עבודות יד, קרמיקה ובטיק של חברי מעין צבי

הסמינר הקצר על אמנות.

השתתפתי באחד הסמינריונים הקצרים של האחוזה על נושא וזמנאות

והרבה פעמים חשבתי מה חבל שלא השתתפו יותר חברים משלנו. היו 58 משתתפים (בדרך כלל יש בין 25 - 20 חברים בדרך הקורסים) ורוב המשקים שלוו 2-3 חברים. למה במשקנו אין התענינות ללמודים אלה? דווקא אני שלפני שנה מאיר וראובן חזרו מלאים התלהבות ואני רק מקרה שהושמט שלי הפעם ישפיעו על כמה וכמה חברים לצאת לימי השתלמות אלה. וכאן הדגש על המילה "לצאת", כי חשוב גם לפגוש חברים ממקומות שונים, למוע ולשו. חח ולהחליף דברים על החיים במשקים אחרים.

הופתעתי מאד מן העובדה שמצאתי קשר וענין רב בשיחות דוקא עם החבר-ריט הצעירים-החברים והתרשמתי מידיעותיהם וגישתם הרצינית לבעיות התרבות

שאלו אותי כבר כמה חברים : נו, מה תעשי עכשו בבית עם חוות הלמודים החדשים? זה לא כך - לא קבלנו הדרכה לעבודה ועדת התרבות במשק או להכנת חגים, אלא הרצאות קסודיות פחות או יותר על נושאים בטוח הציון, הקוסיקה התיאטרון והקולנוע. מסיבות טכניות לא נכלל נושא הספרות בתוכנית. בקרנו בתערוכות בהדרכה ליל ציור והלכנו במסעות להצגה ולמחזות נחלנו שיחה ונתנו עם המרצה על "בעיות התיאטרון בארץ". נהניתי באפן מיוחד מן ההרצאות על מוסיקה: צורה וחוכן במוסיקה, מקומו של הציור העממי, חנוך למוסיקה וכן מן הוכחות מטביב לנושא: הקולנוע - אמנות או שחקנוע? חשוב מאד שקבלנו חומר למחשבה. כאן אני רוצה לציין בעיה הנראית לי חשובה וכולטת באמנות; האמן מבטה את רוחו ומננו - הנאה ה-20 בציור ההאסטרקטי, במוסיקה המודרנית, בתיאטרון ה"אבנוד" - והצבור הרחב אינו מתייחס אותו ואפילו מתלוצץ עליו. אבל בינתיים קברו כהר כ-50 שנה מהחולות התלוועות המודרניות הללו, מתי נבין את אמני דורנו?

רות ו.

נורמות או תקציב אישי?

הבינה זו מההווי הקבוצתי מצאנו בימין של קב' ראש הנקרה :

" - שאלו את דוד את אשתו בסרה כבר אצל הקוטמטיקאית. ענה: "לא נותניט לה - הפרצוף שלה מעל לגורמה".

מעין צבי

יום ששי, כה בניסן, תש"ך
1960.4.22 - מס. 377

ביקור אורחים מיפן.

המחלקה המדינית שליד הועד הפועל שלחה אלינו בסוף השבוע ש-
עבר שני מבקרים מיפן: מר נישומקי בלווי סטודנט יפני צעיר, שריבר אנגליז
ומעט-עברית. מר נישומקי הנהו נשיא איגוד הימאים ביפן והנציג האסיאטי
לפרוציה הבין-לאומית של פועלי התעבורה והשתתף בראשית החודש בישיבת המלא-
ה של הועד הפועל של הפרוציה שנערכה בלונדון.

בעת הישיבה בלונדון שמע הרבה על ישראל וחחליט, בדרכו חזרה
ליפן, לבקר בישראל וללמוד את בעיות ארצנו. ובהתאם למסורת היפנית הנאמנה
לקח על עצמו "לימוד" זה באופן רציני ביותר: הוא ישב איתנו במשך 6 שעות,
שאל שאלות, רשם רישומים, וכאשר הצענו לו להראות לו את המקום וסביבתו-
כפי שאנו נוהגים לעשות לגבי כל מבקר-אמר בפשטות, שהיה מעדיף לשבת בב-
ית ולשאול שאלות נוספות.

מר נישומקי הנהו סוציאליסט בעל וחק ונסיון ושאלותיו היו מכו-
ונות לעיקר אל המבנה החברתי של הקבוצה, ארגונה ויחסה להסתדרות.
רק אחת ההסדר של לינת הילדים המשותפת לא היה מוכן לקבל, אם כי הודה בכך.
שאבותינו רואים את ילדיהם לפחות באותה מידה, כפי שהוא רואה ילדיו הוא
אחרי יום עבודה במשרד. לא הצלחתי לשכנע אותו, שילדינו אינם סובלים מזה.

מלווהו של האורח הנכבד ששימש כמתורגמן (מר נישומקי מבין אנ-
לית, אמנם שאל ביפנית) הנהו סטודנט הלומד באוניברסיטה בירושלים על יסוד
סטיפנדיה ומדבר עברית. הוא סיפר לנו שיש שלושה סטודנטים יפניים בישראל.
הוא לומד כבר 5 שנים ומתכוונן לעשות את הדוקטורט שלו על המחקרים שהוא
עוסק בהם בשטח הגיאוגרפיה בישראל. מוצאו מאחת המשפחות החשובות ביפן (א-
חיו מנהל כללי של משרד ראש הממשלה הקונסרבטיבי) ובשיחות בינינו חשתי חיו-
מהר, כי מדיניות הפנים היפנית היא "טבו" בין שני "הג'נטלמנים" ואין מת-
וכחים עליה.

בשבת בבוקר הצלחתי סוף סוף להניע אותם לטיול, ומאחר שהיפנים
בדרך כלל זהירים בהתלהבותם בהשוואה, נאמר, לאמריקאים המוצאים כל דבר "נפל-
ו"ונדרפול", חושבני שקבלנו קומפלימנט רב ערך, כאשר אמר ש"מצפה שמעון"

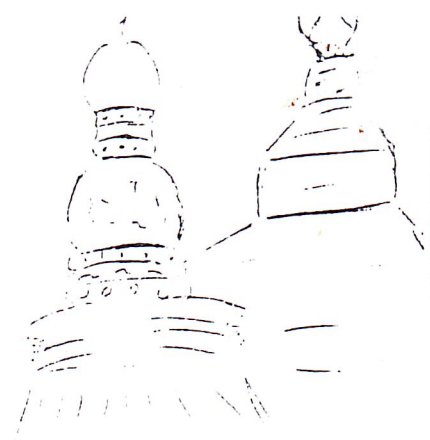
מעין-צבי
ארכיון-הקבוצה

הייתי צריכה לדעת זאת! שאלתי את מר אוקווקה הצעיר (הסטודנט שלנו), מה ה-
נושא המיוחד בגיאוגרפיה שלו, שהוא מתמחה בו, והוא ענה לי, שזה מקצוע מיו-
חד שהיה רוצה לציין אותו בשפה הגרמנית, היות ואין ביטוי מתאים לו בשפה
האנגלית: גיאוגרפיה התישבותית-"זידלונגס-גיאוגרפיה", והיות והוא יודע ש-
אנו יוצאי גרמניה.... וכינתיים הפאמצתי להיזכר מה אמרתי אמס לולטר, כא-
שר ליווינו אותם לחדרם, בגרמנית: הוא עושה רושם אינטליגנטי, מה... אבל
מה עוד ???

רדת וייל

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

דנגון - 16.3.57

חברים יקרים,

כל פעם שאני קוראת ביומן את המכתבים
המעניינים של שליחינו, יש לי רצון לכתוב
משהוא בעצמי והנה סוף סוף נמצאה לי ההז-
דמנות לספר לכם דבר מה.

כעת הנני משתתפת כמסקיפה מטעם ממשלת ישראל בסמנריון לנשים אסיאניות,
אשר מחקיקים בבנקוק למשך שבועיים. הנושא הכללי הוא: חובות אזרחיות והשתתפותה
של האשה האסיאנית בחיי הצבורים. הצירות היו מ-16 ארצות של המזרח הרחוק
ומסקיפיות מאוסטרליה וישראל בלבד. המעמד שלנו לא היה פשוט, כי מסרו לי
מירושלים וניו יורק שלא הובלטה התלהבות מוגזמת על ידי המארגנות לקראת הש-
תתנו. זאת יכולים לתאר לעצמכם איך הרגשתי באולם הגדול והמורחב, אשר בנוי
לפי דוגמת מרכז או"ם, עם תרגום לשלש שפות.

קבלתי הוראות להמנע מלשאת באומים ולהתנהג "בצניעות", אבל לאחר כמה ימים
התברר לי שאני חייבת לדבר באם ברצוני לרכש יחסים יותר טובים. המארגנת
הראשית היתה יהודיה רוטית שחיתה את כל חיה בצרפת ואינה רוצה לדעת כלום על
יהדותה. היא לא החליפה אתי כל מילה, אף הצירות של פקיסטן ומלאיה התעלמו
מקיומי. האנדרונסיות היו ידידותיות והתענינו בעבודת החנוך שלנו.
הדיונים היו ערים ואני הרגשתי שהעבודה שחייתי הרבה זמן בבורמה נתנה לי הכשרה
טובה והבנה לאופי האסיאתי.

נהניתי מאוד מהחגיגות הנהדרות אשר היו בערבים, הכרתי את אשת ראש ממשלת סיאם
ואת אחת מאחיותיו של המלך. בקרנו בארמון הנפלא והעתיק ובפגודות המפורסמות,
זוהנני שאספר עוד לנכדי על הימים המופלאים האלה.

בברכת שלום

רות .

13.9.1957

241